

יפה תורה

ביטאון שבועי בהוצאת מוסדות דחסידי בעלזא - נוף הגליל, הר יונה

יפה ותמה תורה תמימה

משנכנס אב ממעטין בשמחה (תענית פ"ד, מ"ו)

בספר הקדוש **"מאור ושמש"** (פר' ושב, ד"ה ויהי ה' את יוסף) כתב רבני חיזוק נפלאים אודות שגב עבודת השי"ת מתוך שמחה וטוב לבב, אשר למרות חובת הצער והאבלות על חורבן בית המקדש העולה ומתגבר בימים אלו, נרדש מעמנו להתחזק בשבתים בעבודת הבורא מתוך שמחה וחרווה. לא זו בלבד, אלא ארובה, רייקא על ידי עבודת השמחה אנו ממעטים את הצער והראגות ואת גלות השבינה.

"משנכנס אב ממעטין בשמחה (תענית פ"ד מ"ו). פירוש, 'ממעטין' את צער וראגות - 'בשמחה', פירוש עם שמחה. על ידי שמחה שיש לאדם - הוא ממעט גלות השבינה."

נופת צוף

זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ פנעו לנבלתיה (פינחס כו, יא)

מששמע את מסלולם המתוכנן למזרח, אמר כי אם כך, הרי שמכאן תחילת נפילתם של הצוררים שסופם מובטח. משתבח ב"ק מהר"ם ז"ע על הרבנים, אמר לו ב"ק מהר"א ז"ע: בהיותי נער קטן, לקחתי וקננו (ב"ק מן מהר"י ז"ע) והושיבני על ברכיו, ואז סיפר לי כי פעם אחת נקרא לבוא לפני אביו (ב"ק מן מהר"ש ז"ע) שפרס לפניו מפת דרכים של אירופה, והראה לו את כל המדינות שהצטרפו לצבא של נפוליאון. והתווה לי את צירי התנועה של צבא נפוליאון, במלחמתו החושלת נגד רוסיה. כעת הראה לי בריוק מהו המסלול שבו בחר נפוליאון לצאת למלחמה על הצאר הרוסי, מלחמה שבה נכשל כידוע, ואמר לי: "לו היה נפוליאון ממשיך במסלול שבחר לו היה נצחוט מובטח, אך משמים שינו את דעתו והיטו אותו מדרכו, בעונש על שפגע ביחורים. הוא החליט לשנות מסלול ולחקוק את רוסיה בקו ישר מזרחי, וזה מה שהביא למפלתו הסופית."

סיים מרן ז"ע ואמר: "בשעתו לא הבנת את כוונתו של וקננו הקדוש, ולמה בחר לספר לי את כל זאת, וכפרט שהלא מה שהיה היה, ולמאי נפקא מינה מה היה מסלולו של נפוליאון? אמנם, כעת ברור לי, כי מה שהיה הוא גם שיהיה. הרשע הזה הולך בדרכו של נפוליאון, וקננו רצה לרמוז לי כי אם יחזור הנאצים על שגאותו של נפוליאון, בשלונם מובטח". כאשר שאל אותו ב"ק מהר"ם ז"ע: "מהי הדרך העקיפין, שאילו היו בוחרים בה היו מנצחים?". ענה לו מרן ז"ע: "זאת איני יכול לגלות..."

מולא טבא וגריא יאה

ברוב שמחה הננו לשגר את איחולנו קדם יידינו הנכבד, איש החסד, העומד לימינו מאז ומקדם ברוב מסירות ונאמנות,

הרה"ח ר' שלמה קליין שליט"א

לרגל שמחת לידת בנו למול"ט ובשעטר"מ

ישא ברכה מאת ה', ויזכה לרוות רוב נחת דקדושה, מתוך אושר ועושר, שמחה והרחבת הדעת, וכל מילי דמיטב.

מוסדות חסידי בעלזא נוף הגליל

בנושאות כ"ק מרן אדמורר שליט"א

פרשת מסעי תשפ"ב

יפו פעמיק

מלחמת גוג ומגוג

"גוג" - שם המלך אשר עתיד לקבץ עמים וממלכות לעלות למלחמה על ישראל (יש שכתבו, כי גוג הוא אומילוס רשיעא, אשר על ידו יהרג משיח בן יוסף (ראה מקורות לכן בספר "אצרות אחרית הימים" פרק ה));

"מגוג" - שם האומה אשר "גוג" מולך עליה [בבבלי (יומא י, א) מבואר, כי מגוג זו קנדיא. למעשה כתבו המפרשים (מלבי"ם יחזקאל לח, יז; רד"ק שם לח, ח): "כי שם גוג ושם מגוג כבר ישבו בימים ההם של עמד ידעו כלל מי היא האומה שנקראת בפי הנביא מגוג ושם מלכה גוג, רק אז כשיבוא על הארץ ויתקיימו דברי הנביא, אז ידעו שזה הוא המלך גוג שניבא עליו"].

נאמר ביחזקאל (לח, יח - ט): "והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם ה' אלוקים תעלה חמתו באפי... ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל, ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרומש הרומש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה, ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תיפול".

באותו הזמן עתיד גוג לקבץ עמים וממלכות מכל רחבי העולם, ולכרות איתם ברית, במטרה להכרית את עם ישראל ולכבוש את ארץ ישראל.

כמו כן, באותם הימים עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות את כל אותם המלכים, אשר העיקו לעם ישראל ואשר החריבו את בית המקדש, והמלכים כבתחילה, וכולם כאחד יצאו למלחמה על ישראל.

חז"ל קיבלו, כי שלושה פעמים יעלה גוג על ירושלים, כאשר בשתי הפעמים הראשונות לא יעלה בידו להכנס לירושלים ורק בפעם השלישית יצליח ללכוד את ירושלים; ועל הפעם השלישית נאמר בזכריה (ד, ה): "ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים".

מן המקראות, כפי שנתבאר על ידי חז"ל, עולה, כי עם ישראל לא ילחמו כלל עם אותם העמים, אלא ה' ילחם בהם מן השמים על ידי אותות ומופתים: "ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפריית אמטיר

עליו ועל אגפיו ועל עמיה רבים אשר אתו"; - ומרוב גודל המהומה שתהיה בהם יוסיפו לחרוג איש את אחיו: "וזאת תהיה המגפה אשר יקף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים... תהיה ממותת ה' רבה בהם, והחזיקו איש יד

רעהו ועלתה ידו על יד רעהו"; ונאמר: "וחרב איש באחיו תהיה" - עד שיהיו כל ההרים מלאים בהוהגיהם, אז יבואו על עופות השמים וכל חיות הארץ ויאכלו את בשרם: "על הרי ישראל תפול אתה וכל אנפיק ועמים אשר אתך, לעיט ציפור כל כנף וחית השדה נתתך לאכלה"; - וכאשר כל הארץ תמלא מסחרונם יקברום ישראל במשך שבעה חדשים: "וקברום בית ישראל למען

טהר את הארץ, שבעה חדשים".

רצון השי"ת במלחמה זו: א. שעל ידי האותות והמופתים אשר יעשה ה' בגוג, יכירו וידעו כי יושבי תבל כל ה' הוא האלקים. ב. נקמת ה', על כל הרעה אשר עשו אותם העמים לעם ישראל, מימים ימימה. ג. לצרוק את עם ישראל מכל סיוגו, הן מן הגרים אשר אינם גרי אמת, והן מן הפושעים והמורדים שבעם ישראל, למען לא יראו כל אלו בטובתן של ישראל.

רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לכן העניק לנו זכויות להניצל מהמלחמה: א. "אמר הקדוש ברוך הוא לישראל על הר סיני, אם זכיתם להצפין ולקבל תורת ו לעשותה, אני מציל אתכם משלוש פורעניות, ממלחמת גוג ומגוג, מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם" (מדרש משלי, ב, א).

ב. "כל המקיים שלוש סעודות בשבת יצול משלוש פורעניות, מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וממלחמת גוג ומגוג" (שבת קי"א).

באשר לזמנה של מלחמת גוג ומגוג נחלקו רבותינו: י"א, כי מלחמת גוג ומגוג תהיה עוד לפני ביאת המשיח; ו"א כי קודם

יבוא המשיח ורק לאחר מכן תהיה מלחמת גוג ומגוג; ויש מחלקים, כי אמנם המלחמה תחל עוד לפני ביאת המשיח אך לא תסתיים אלא לאחר ביאתו.

פְּנִינָה הַנּוֹכְחִית | המוֹחֵךְ הַרֵב פֶּתַח מְרִיעֵךְ

מבחן הכסף (מאמר ראשון בסדרה)

הרבה לפני שהם ניגשים לפתוח חשבון פרטי בבנק, הופך הכסף לנושא דומיננטי בסדר יומם של ילדינו, ולא, לא רק בשטרות המשחק שב'מונופול' * על 'פרשת הכסף' אצל ילדינו - מההיבט ההלכתי * מאלפי זהב וכסף

במאמר זה ננסה להתמקד בנושא רגיש וחשוב, והוא 'פרשת הכסף'. ילדינו חיים בעולם, הם יודעים מהו הכסף, הם יודעים גם מה ניתן להשיג בכסף. בהמשך הם נוחתים לעולם המעשה, ולפעמים ללא הכנה מוקדמת. הכסף מסנוור, ולא רק בגיל צעיר...

הנושא נחלק לשניים: החלק ההלכתי והחלק ההתנהלות.

נדון ראשית כול בחלק ההלכתי; החינוך בענייני גזל, ריבית, דיני נזיקים, לווה ומלווה - נושאים שאליהם ילדים חשופים בחיי היומיום כמו מבוגרים כמעט. תמיד יש כל מיני מציאות שיכולות להפוך להיות שלהם, יש היתרים למיניהם בעניין רכוש ציבורי וכו', ויש את כל הסחר-מכר בין הילדים שגובל לפעמים באיסורים מדאורייתא.

נקדים כי היושר הוא מהניסיונות הגדולים שמזמנים לנו החיים. זה לא עניין של הרגל וחסל, זה עניין של יראת שמיים יומיומית, כשלפעמים זה נראה גובל בהפסד או במניעת רווח. גם אנחנו המבוגרים זקוקים בתחום הזה לחיזוק תמידי, וקל וחומר שילדינו שזה עתה נכנסו לעולם.

כמו בכל דבר ועניין, החינוך הביתי קובע, הדוגמה האישית תכריע. חשוב שהילד יראה שהוריו אינם מעגלים פינות; כשמחלקים ערכה אחת למשפחה, הם לא ינסו למצוא הסברים וסיבות למה אנחנו ניקח שתיים; הם גם לא יתמרנו בכניסה לפארק כדי לחסוך עלויות, ולא יגידו שהילד רק בן שמונה, כשהגיל האמיתי נושק לשתים עשרה; בתחבורה הציבורית הם לא יטענו כי ישלמו בחזור וכו' וכו'. ילדים כאלו גדלים על מצע של זהירות בממון אחרים, והם לא יהיו מאלו העושים כל מיני שטיקים וגונבים באצטלה של תורה.

המשך המאמר בשבוע הבא בעז"ה

יָפָה בְּעֵתוֹ

השקפה טהורה במשנת קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

קנאות והתחברות לרשעים

החילוק בין התחברות פנימי לקשר חיצוני גרידא

במאמר הקודם, בפרשת פנחס, הסקנו שיש לחלק בין התעוררות הבא מצד המשפיע לבין התעוררות הבא מצד המקבל, שכשהוא מצד המקבל אין חשש להתחברות לרשע.

בהמשך דברי קדשו הביא אז כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א (במעמד הקביעת שיעור קיץ תש"ט) ראייה לדברים האמורים מיתרו כהן מדין חותן משה, שבבואו למשה רבינו שלח לאמר לו: "אני חותנך יתרו בא אליך", כלומר, שלא יחשוש לקרב, לפיכך הדגיש אני - בא אליך, והיינו שהרצון לקירוב בא ממני, ואין לך לחשוש לקרב אותי, וזה שנאמר: "ויצא משה לקראת חותנו", כי מאחר שהרצון נבע מיתרו, שפיר יכול היה משה רבינו לקרב אותו, ללא כל חשש.

אך עדיין דבר זה צריך לפנים שכן אברהם אבינו השתדל לעשות נפשות והיתה זו התעוררות מצדו, למרות שהם לא הביעו רצונם להתקרב, ובפרט לדברי הוזה"ק שצריכים לרדוף אחרי הרשעים ולקרובם אפילו בכסף מלא. ואילו כאן מחלק בין התעוררות מצד הרשע שהיא מעולה וצריכים לקרב, לבין התעוררות של הצדיק נראה שעליה הוזהרו.

ברם, שיש שני סוגים של התחברות, האחת משמעותה קשר נפשי פנימי, וענינה רגש של קירוב בלב ועליה הוזהרו: 'ואל תתחבר לרשע', ואילו דברי הלל הזקן, וכן מאמר הוזה"ק על חיוב הקירוב מוסבים על קשר חיצוני, ובעוד שההתחברות בקשר פנימי היא מוגבלת בתנאים כאמור, שהמערור את ההתקרבות יהיה הרשע, ולא להיפך, הרי הקשר החיצוני בלבד אין בו סייגים, ואדרבה על הצדיק לרדוף אחרי הרשע במטרה להחזירו בתשובה ולקרבו תחת כנפי השכינה, כדוגמת אברהם אבינו.

חוצר יקר ערכו זה נלקט פתוך איצרות עכו"ם "אפרו קודש"

פְּלִילַת יָפִי

בליל שישי העבר, נערכה "מסיבת קאווע", התועדות חסידיית כמנהג אנשי מעשה, יחד עם הגבאי הנאמן הרה"ח ר' יחיאל מיכל פיר שליט"א, אשר שפע אמרות וסיפורי קודש בענייני גלות וגאולה מאוצרות רבותינו הק' מבעלזא נבג"מ, ובמשנת קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א. בין הדברים לא כלא האורח את התרגשותו הרבה לנוכח התפתחותו המואצת והמרובה של קרייתנו הק', לקורת רוחו ולשביעות רצונו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א העוקב ללא הרף אחר פריחתו המפתיעה של קהילתנו הק' המתקדמת ועולה ומתעלה בקודש ברוב סייעתא דשמיא.

כְּסֵא דְבִרְכַתָּא

ברכות מאלופות שגורות בואת קרם ירדנו האברכים הנכבדים מתפללי בית מדרשינו שהשמחה כמעולם

הרה"ח ר' משה יהודה מושקוביץ שליט"א
לרגל שמחת לידת הבת למזל טוב ובשעט"מ

ידידנו הנכבד, איש המעש, העומד לימינו לעזר ולתושיה
הרה"ח ר' יהודה הכהן קאצבורג שליט"א
לרגל שמחת אירוסיו בתו הכלה עב"ג החתן כמר אפרים נ"י בן
העסקן הנמרץ הרה"ח ר' אהרן קליין שליט"א
חבר מועצת העיר קרית גת, ומלפנים מנכ"ל מוסדותינו הק'

ידידנו הנכבד המעטור גליונו במאמריו הנפלאים מדי שבת בשבתו
המוחנך הדגול הרה"ח ר' פנחס ברייער שליט"א
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו הבה"ח כמר שמעון נ"י למלז"ט

זיכו לרוות רוב נחת וקדושה, לגרלם ולחנכם ולחכמכם
לתורה ולחופה ולמעשים טובים, מתוך רוב אושר
ועושר, נחת והרחבת הרעת וכל מילי דמיטב.